

чином, розроблене в університеті керівництво до використання ШІ акцентує на прозорості та справедливості як для студентів, так і для викладачів [3, с.1].

Сайт Стенфордського університету (Leland Stanford Junior University, штат Каліфорнія, США) знайомить із Рекомендаціями щодо політики стосовно генеративного штучного інтелекту. Документ прийнятий 16 лютого 2023 р. є результатом опрацювання звернення, яке надійшло у до Ради з питань доброчесності (BCA) щодо впливу новітніх інформаційних інструментів ШІ (ChatGPT, Bard, DALL-E і Stable Diffusion) на Кодекс честі, оскільки їх застосування знаходиться на етапі експерименту в академічному середовищі [1].

Настанова підтверджує, що немає чітких правил використання ШІ, тому викладачі окремих курсів можуть встановлювати власну політику, яка регулює використання цих інструментів на своїх заняттях. Обов'язок викладачів встановити певні правила і чітко донести їх до студентів. Тим у кого виникають додаткові запитання, BCA рекомендує звернутися до своїх викладачів за роз'ясненнями [2].

Узагальнивши напрацювання американських освітян [1; 2; 3], можемо зробити висновки, що GPT може бути корисним для університетів і вищих навчальних закладів в Україні. Впровадження інструментів генеративного штучного інтелекту потребує поступовості. Університети можуть використовувати чат GPT для надання підтримки студентам, відповіді на запитання про академічний процес, розклади, документи та правила безпеки. Вступники можуть використовувати чат GPT для отримання інформації щодо вступного процесу, вимог до подачі документів, дати та процедури вступних випробувань і т. д. Університети можуть використовувати чат GPT для пошуку інформації, аналізі даних та генерації тексту для наукових публікацій. Університетські бібліотеки можуть використовувати чат GPT для відповідей на запитання щодо пошуку літератури, рекомендацій та інформації про ресурси.

Література:

1. *Exploring the pedagogical uses of AI chatbots.* Stanford university URL: <https://teachingcommons.stanford.edu/teaching-guides/artificial-intelligence-teaching-guide/exploring-pedagogical-uses-ai-chatbots> (дата звернення: 10.10. 2023).

2. *Generative AI Policy Guidance.* 2023. Stanford university. URL: <https://communitystandards.stanford.edu/generative-ai-policy-guidance> (дата звернення: 10.10. 2023).

3. *Policy on the Use of AI Text Generation. Preamble: Boston University.* URL: <https://www.bu.edu/files/2023/02/GAIA-Final-2023.pdf> (дата звернення: 10.10. 2023).

ІГРОВІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В УМОВАХ НУШ

Лабузова К. С.

зр. Полі-В21

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка

Наук. керівник – к.філол.н., доцент Стахнюк Н. О.

Реформація освіти, а саме поява Нової української школи (НУШ), ставить перед педагогами завдання: створити комфортне навчальне середовище, яке не обмежується лише набуванням знань. Простір, в якому діти навчаються критично мислити, висловлювати власну думку, логічно обґрунтовувати позицію, приймати рішення та розв'язувати проблеми. Усе це вимагає ретельного підбору методів і прийомів, які застосовує вчитель для

того, щоб учні проявили себе. Одними із них є ігрові технології, які здатні зробити освітній процес цікавим та продуктивним.

Нова українська школа (НУШ) – модифікована Міністерством освіти і науки України форма навчання, яка передбачає перехід від традиційного навчання до інноваційного шляхом використання різноманітних методів. Головним обов'язком учителя є заохочення дітей до спільної роботи, яка робить їх активними учасниками освітнього процесу. Педагог підбирає відповідні техніки, які допоможуть викликати в учнів інтерес до навчання, він не просто надає базу знань, а навчає як її застосовувати на практиці.

Досвід показав, що стандартне навчання не дає очікуваних результатів, бо діти не зацікавлені у вивченні нового матеріалу, вони не задіяні до навчального процесу, тобто виступають в ролі пасивних слухачів. Саме тому педагоги змінюють підхід та будують урок таким чином, щоб він був пізнавальним, спрямованим не лише на здобуття учнями знань, але й на отримання ними позитивних емоцій.

Ідеальним варіантом є застосування інтерактивного навчання – спеціальна форма організації пізнавальної діяльності, яка має конкретну, передбачену мету: створити комфортні умови навчання, за яких кожна дитина відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність. Суть інтерактивного навчання полягає в тому, що освітній процес відбувається за умови постійної активної взаємодії всіх учнів. В свою чергу інтерактивні методи це – методи, які сприяють розвиткові комунікативних умінь і навичок учнів, їхньої пізнавальної діяльності, установленню емоційних контактів між учасниками освітнього процесу. [2]

Одним із найефективніших методів інтерактивного навчання є навчальна гра. На нашу думку, такий вид діяльності найбільш дієвий, адже учні набувають, закріплюють та удосконалюють знання в невимушеній формі, відповідно, краще запам'ятовують інформацію. А також це все супроводжується підвищеним інтересом, який допомагає сконцентруватися та слідувати правилам навчальної гри. Метою ігрових методів є засвоєння теоретичного матеріалу, а також навчити дітей, як ці знання застосовувати на практиці.

До прикладу, педагоги можуть використовувати такі навчальні ігри: вікторини, розгадування кросвордів, ігри-конкурси, ігрові дискусії, ігри-вправи, ігри-змагання, інтелектуальні ігри, такі як «Що? Де? Коли?», «Брейн ринг» та ін. [1]

Доволі ефективний спосіб вивчення іноземної мови – використання рольових ігор, коли вчитель вигадує ситуацію, яка стосується лексичної та граматичної теми, висуває умови, що потрібно вжити певний час або конструкцію й використовувати слова з певної теми.

Візьмемо загальну тему «Food» в якій простежуються граматичні аспекти «Countable and Uncountable Nouns». Наприклад, ви знаходитесь в магазині один із вас продавець, а інший купує горіхи, борошно, молоко, вівсянку, цукерки та ін. Для кожної пари потрібно вигадувати інші умови, щоб школярам було цікаво. Слід моделювати такі ситуації, які можуть трапитися в реальному житті, щоб діти мали змогу сформулювати певні soft skills, були підготовлені до нешаблонних життєвих ситуацій. Так, якщо вони опиняться за кордоном, то зможуть пригадати й застосувати свої знання на практиці. Як результат, учні потренують говоріння, подолають страх і мовний бар'єр, а також краще запам'ятають нову лексику.

Важливо, що ігрові технології можна використовувати на будь-яких етапах уроку: на початку – для створення комфортної атмосфери і повторення раніше пройденого лексичного матеріалу, який буде використовуватися учнями надалі, в середині або наприкінці заняття - для зняття напруги втомившись, наприкінці заняття, коли залишається кілька хвилин до дзвінка і немає сенсу і часу починати виконання складної вправи тощо [3].

Отже, ігрова діяльність викликає в учнів зацікавленість і допомагає їм краще запам'ятовувати новий матеріал. Діти не лише набувають знання, але й розвивають компетентності, які знадобляться в самостійному дорослому житті. Ігрові методи об'єднують учнів та розвивають їхні комунікативні навички, що допоможе їм з легкістю спілкуватися з оточенням. Застосування ігор на уроці це хороший спосіб зосередити увагу, зняти напругу та розважити учнів із користю для них.

Література:

1. Бережна Д.В. *Ігрові форми роботи як засіб формування ключових компетентностей учнів нової української школи* / Д. В. Бережна // *Мовний та навчальний простір у країнах світу: матеріали XI Всеукраїнської науково-практичної студентської конференції: збірник тез.* Київ, 2021. 15-18 с.
2. Саприкіна О. П., Гуріна А. А. *Ігрові форми роботи як засіб формування ключових компетентностей особистості на уроці іноземної мови в умовах Нової української школи. Інтелектуальна гра «Брейн-ринг»: метод. посібник* / О. П. Саприкіна, А. А. Гуріна Рівне, 2018. 8 с.
3. Чернищук Ю.І. *Використання ігрових технологій при вивченні іноземних мов як інструмент компетентнісно-орієнтовного навчання у ВНЗ* / Ю.І. Чернищук // *Інноваційна педагогіка.* 2022. Вип.44. Т. 2. С. 47-50.

ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ФОРМУВАННІ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ У ЗВО

Лічнер А. В., Млинська І. К., Чернега Д. М.

гр. ГФм-23-2

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
Наук. керівник – к. пед. н., кер. студ. гуртка медіаосвіти і медіаграмотності,
доцент Янишин О. К.*

Термін «перекладацька компетентність» є досить складним та комплексним. Перекладацька компетентність – це опанування системою базових знань, умінь та навичок, необхідних для того, щоб здійснити переклад. Для лінгвістів «Перекладацька компетентність – це особливе «перекладацьке» володіння двома мовами (як мінімум): рецептивне володіння вихідною мовою і репродуктивне володіння мовою перекладу, при якому мови проєктуються одна на одну» [6, с. 131].

Якщо змінити ракурс на професійно-педагогічний, то професійну перекладацьку компетентність слід розуміти як готовність та здатність письмово та усно передавати потрібну інформацію з однієї мови іншою, враховуючи відмінності між двома текстами, комунікативними ситуаціями та культурами [3, с. 171].

Доцільно визначити основні складові перекладацької компетентності. Ряд дослідників виділяють три види компетенцій у її складі: мовну, мовленнєву та лінгвокраїнознавчу. Однак більшість розрізняють чотири компетенції у складі професійної компетентності перекладача, а саме: мовну, комунікативну, текстотвірну, технічну. Окремо додають до неї ще й особисті характеристики професіонала [3, с. 171].

Якщо ж вважати на провідну роль соціокультурної та міжкультурної компетенції в перекладацькій діяльності, то кількість компонент зростає й охоплює такі складові: фахову, інтелектуальну, мовну, мовленнєву, семантичну, текстотвірну, інтерпретаційну та міжкультурну компетенції [6, с. 132].

Зважаючи на те, що робота перекладача не є простою, як може здатися з першого погляду, у сучасному світі існує можливість послуговуватись не тільки словниками, а й іншими ресурсами для пошуку потрібної інформації. В епоху інновацій з'являються